

ویژگی‌های معمارانه مکان در طراحی صحنه‌هایی با هویت ملی در فیلم‌های «پری» اثر مهرجویی و «مادر» اثر حاتمی

* لیدا بلیلان اصل

E-mail: lidabalilan@hotmail.com

** مریم اسکندری

E-mail: Eskandarim10@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۲/۲۵

چکیده

این پژوهش به بررسی ویژگی‌های معماری مکان در طراحی صحنه با رویکردی تحلیلی به فیلم‌های ایرانی «پری»، ساخته مهرجویی و «مادر»، ساخته حاتمی از زاویه دید طراحی صحنه‌ی ایرانی می‌پردازد و در تحلیل فضای معماری از اندیشه‌های کریستین نوربرگ شولتز بهره می‌گیرد. مقاله حاضر با روش تحلیلی - توصیفی با تکیه بر روش نشانه‌شناسی بصری و نیز تلفیقی از تحقیق کیفی مفاهیم معماری را در صحنه فیلم باز شکافی می‌کند، فرآیند حاصل از این پژوهش ما را به معنای راستین طراحی صحنه‌ی ایرانی رهنمون می‌سازد، هم‌چنان که معنای راستین معماری، نه شکل و کالبد مکان یا فضا، بلکه برهمکنش میان آن شکل و کالبد معمارانه و زندگی ویژه‌ای است که در آن مکان می‌گذرد، نتایج به دست آمده رهیافتی است به انگاره «معماری فیلم» و طراحی معماری مفهومی در فیلم‌های ایرانی برای احراز هویت ملی که با تحلیل‌ها و مدل ارائه شده، نشان داده شده است که عناصر معماری در آفرینش فضا و ادراک زیباشناسانه صحنه بسیار مؤثر بوده است.

کلید واژه‌ها: مکان، طراحی صحنه، ایران، معماری، سینما، هویت ملی.

* دانشیار معماری دانشکده هنر و معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران، نویسنده‌ی مسؤل

** دانشجوی دکتری معماری دانشکده معماری و هنر، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران